

29. szám.

Ara 2 fillér.

1908. július 19.

Éjnyel bejő!

Megjelenik minden vasárnap.

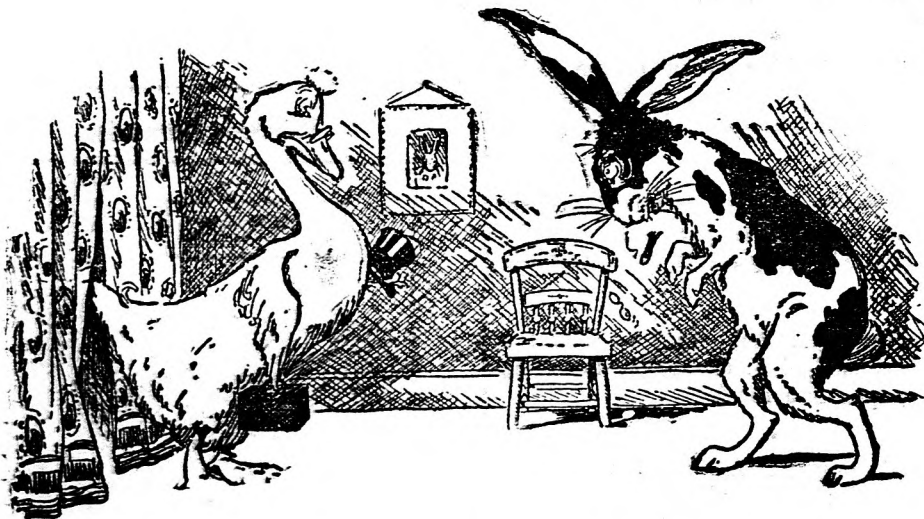
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, IV., Sarkantyus-utca 3. szám.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre K 2.40
Félévre " 1.20
Negyedévre " -60

Hirdetések felvételnek a kiadóhivatalban
Budapest, IV., Sarkantyus-utca 3. szám:

Vigasz.

A baba: Rémes hír, Nyúl papa, nyolc fiú és egy leány.
Az apa: Hála az égnek, hogy csak egy!

Miranda kisasszony jegyzetei.

Evelinnél gyöngéd kézzorítás, Marcánál erőteljes hátbavágás, ugyan azt az érzelmet kelti.

A legtetszetősebb politikai eszme, akárhányszor makrancos paripa, mely lovagját akkor veti le a porba, mikor legbiztosabban vél előre vágtatni.

Egyenes uton járj; — erre tanítanak az iskolában; az életben pedig, akik görbe-görbe utakon bujkálnak, mégis hányszor elénkbe kerülnek!

Aranyifjúság... hol van? — hisz ma fiaink a gyermekcipőből, az aggkor botosába lépnek — kopaszodó fővel.

Könnyű munka: Az árral úszni; de nehéz mesterség: Aranyhalacsát fogni.

A nemezis.

Addig doboltak, árvereztek, míg végre-valahára *dobra került* a régi szabadelvű korszak árverési rabló-intézménye: Most már csak *dobra* mielőbb a fődoboltatókkal; a „*mint szövetségesek*” is!

Turf-balladák.

I.

A pesti ember ott nyaral,
Ahol a nap hőse Taral.
Ma én ordítok Janek-ed,
Holnap nekem győz, ma neked.
Majd mindkettőnknek Birkenruth,
Ott kinn leégni óh, mi rút!

Ó, kajlaorrú Cleminson,
Ha talentumod enyém vón',
Fütyülnék rád, Black, Coquerán,
A „toti”-t felrobbantanám.
És Pretzner, Bulford meg Bonta,
Eztán — *virslin lovagolna!*

II.

Egy jó kis lovat nem raktam meg,
S most fizet ötre százat!
Ennél csak egy jobb gseftet tudok:
A m. k. zálogházat!

Gergely Rezső.

A doktor ur.

Egy bizonyos! Hogy *Kovald* úr a saját és más vagyona és élete fölött való lelkiismeretes örököséből is letette a — *doktorátust*.

Kétségbeesés.

— Óh, bárcsak sohasem születtem volna!

— Mi történt, az istenért?! Csak nem hagyott el a vőlegényed?

— Ah, nem! De annak a borzalmas veres Juditnak éppen olyan blúza van, mint nekem.

Jjju Papanek Dani

esetei, kalandjai, bolondságai és csinnytevései.

A zenyim vin boldond apadtul a telegróf, amit a rendszernek jett izs amit in eletted a fekapitany felolvastal, olyannak tintil fel elettem, mint a za mennyderges lapos menyku, amely a derult igból egyszerre lecsapsz izs mindazokat, akik a zeső alol egy nagy fa ala menekültil, agyon vagsz, hogy se a filed, se a farkad tebbi ne mozgatni tudj. Ugy niztil

a fekapitanyra, mintha a zeszed setalni ment volna izs egy szó nem sok, de annyi se nem firt ki a tied cseresnye ajkadon, amire egyszer egy szip asszony azt mondtad, hogy esókolni való van.

— Iz most kirdezek in tetilled, te zsvany gazember — mondta enyelgő hangon a fekapitany — hogy erre a telegrófra mi a tied iszravitel? Akarsz-e, hogy bevallj, hogy zakasztófara megirt vagy, avagy pedig akarsz-e allitani, hogy olyan artatlansagod meg van, mind azi a baranyi, amely mig nem mentil firjhez, izs erkelesesen viselted magad?

In egy darab ideig megint nem tudtal, hogy mit felelj, izs csak kisóbb volt batorsagod, hogy így nyilatkozzal:

— Kirek engedet a zapaddal, azzal a szamar vin tóttal, hogy szembesitsz, mert szeretnil latni, hogy ha szemtől-szembe allsz itt velemmel, lesz-e batorsagod tiled, hogy letagadsz.

Ezen kijelentisedre mindenki nevetn kezdtil. A fekapitany pedig mondtad:

— Ha neked e za kivansag meg van, akkor nekem a terviny neviben nincs van kifogasod az ellen, hogy teljesitsel. Figyelmeztetsz azonban taged, hogy ha a kivansaghoz tovabb is ragadsz, akkor in kit csen-derrel gyalog kisirtetsz haz a vzapadnak a

szined eliba, amit úgy neveznek, hogy perzsupp. A zut gyalog fogsz, hogy meg tegyil izs pedig meglancolva. Most pedig, akasztófara való gazember, gombolkozzal, hogy mit kivansz.

In szeret ugyan setalni, de csak arnyas fak alatt, mikor a zeste megjen izs a holdvilag feljisz. De ekkor is csak úgy, ha a baloldalodhoz egy gyenyeru helgy simulsz, aki-vel szelermes szavakat váltani van cseresnyid. Ahhoz azonban, hogy kit csender kez meg-lancolva a zorszaguton jarkalj, mar semmi gusztusod se nem van. Így hat a valasztas ne tudtal, hogy mint megcsinald, amiből az kevetkezik, hogy hallgattal, mintha elekele kezensig lettil volna a szinhazban.

— Ha pedig — szólt a fekapitany — a szembesitistről lemondasz, akkor in taged a terviny neviben mint csaló gazember, et napi bertenre itilsz, izs nyomban becsuksz, hogy peldanakokadir szolgálj azok elet, akik szinten csalni akarsz.

A vendiglós, aki eddig csukanak kizelted magad izs hallgattal, most hirtelen megszólalt izs mondtad:

— Kirned kell a tekintetes fekapitany, hogy a zenyim számlad is megitelni kegyeskedjel, mert senki se nem kivanhatsz, hogy amit e za zsvany megettil izs megittal, a zenyim kar legyil. Iz van cseresnyém 17 korona 56 filler hogy felszámitsal, mert in szeginy családapa vagy, aki abból ilsz, amit masok megeszel izs megiszol.

— A terviny neviban a vendiglós kevetelise ezennel megitelsz — szólt a fekapitany. Majd nekem fordult izs hozdad tette: Taged pedig ezennel átadsz a bertenor keziba, akit illepelyesen felszólítasz, hogy a nyakon fogjal izs a setit bertenbe elhurcoljon. A zugyan szabadsagodban allsz, hogy a zitilet ellen felebbezzil, de figyelmeztetsz, hogy amig a zelintizishez jut, addig a bertenben maradsz, hogy a tebbi gazemberrel eszme cserilhessel.

Melyik a legnagyobb katasztrófa?

A sok katasztrófa közül a legnagyobb mégis alighanem a — fiskálisokat és végrehajtókat érte!

Száguldó Tasziló automobilozásai.

Annyi nyári port, annyi izzadságot és annyi Ósbudai éjszakázást csak alapos tengeri fürdőzéssel lehet behozni. Kaptam tehát magamat és leszáguldoztam az Adriára. Útközben persze egyre fenyegettek az édes horvátok, mert annyi csirkét, malacot, libát életemben nem lapítottam össze, mint ezen a kirándulásomon. Tudom emlegettek, mikor az asztalukra került váratlanul a sok szárnyas. Ugy kell nekik. Legalább én is kitöltöttem rajtok egyszer a mérgemet.

Szerelemben még sohasem csalódtam, mert akit én felültetek az automobilomra, az bizonyosan engem nem fog felültetni.

Arabellám a tiroli hegyek között üdül. Kiváncsi vagyok, mennyit fog gyarapodni az üde levegőn és a tiroli gombóc és egyéb adagok mellett. A feleségem a Lidón fogyaszt és apaszt. Csak hadd fogyjon, legalább soványabb nyaralási költségeket kell neki küldennem. Én meg hol itt, hol ott üdülök próbakirándulásokat rendezve és az asszonyi

izgatottságokat tanulmányozva. Én is gyarapodni fogok, de csak tapasztalatokban.

Több képviselő barátom ajánkozott a nagy vakáció alatt társnak. Megköszöntem nekik a szíves ajánlatot, mondván: az én automobilom csak egy úr és egy hölgy részére van berendezve. Több utasnak nincs hely.

Némelyik leányt a gyors száguldozás oly annyira elkábit, hogy másnap semmire se tud, vagy legalább nem akar emlékezni.

Hogy mennyire bolondjai az asszonyok az automobilozásnak, abból is látszik, hogy az olaszok már így módosították a régi dalukat: La donna e automobile! Ezen én egy cseppet sem csodálkozom, mert ami egyszer eszeveszetten megy, az rendesen tetszik az asszonyoknak.

Vége a szép és regényes kirándulásoknak! Lekaszálták és learatták már a hullámozó táblákat. Most már csak az erdő, erdő, sűrű erdő árnyában dalolhatjuk.

Odalenn víg élet van most az Adrián. Az asszonyok leplezetlenül uszkáltak a sós vízben. Némelyik azért annyira szégyenlős, hogy még a harisnyáit sem veti le. Persze, minden fürdéshez más színűt, hoz magával még ebben is bemutatja és elárulja, hogy szereti a változatosságot.

Az a nő, aki szereti, ha mentől többet suttog egy férfi a füleibe, bizonyosan ő is visszaadja neki később többszörösen ezt a revansot.

A múlt héten a Tátrában voltam. Azt vettem észre, hogy ott sok asszony csak az ebédelőben — szereti smokingben látni az urakat. Máskor enged belőle szívesen.

A különbség.

A Kovald-gyár és a Népszínház leégése közt az a különbség, hogy a Népszínháznál a — szennyes is megmaradt.

Gyász.

Férj: Mit jelent ez a fekete ruha?
Az asszony: Kezdem gyászolni az első férjemet...

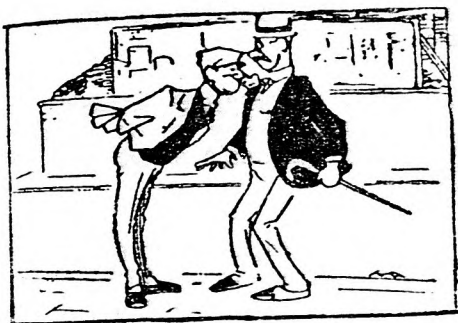
Megfeledkezés.

Koldus: Szegény világtalan vagyok.
Ur: Magának nem adok semmit. Igazi
 vaknak akár egy forintot is ajándékozok.
Koldus (bosszusan): Akkor nem
 járna ilyen kopott felöltőben.

Az ugró rózsa.

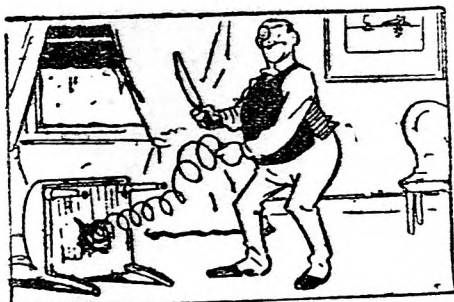
— Négy képpel. —

I

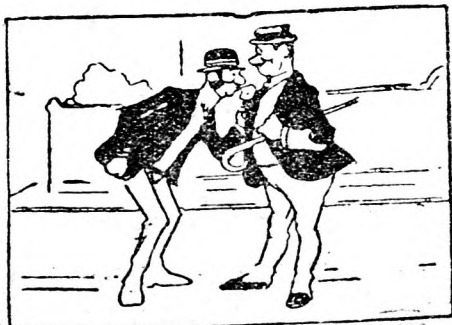
— Boszantó, hogy folyton szagolgatják
 a virágomat... Aki csak meglát, már sza-
 golja...

II

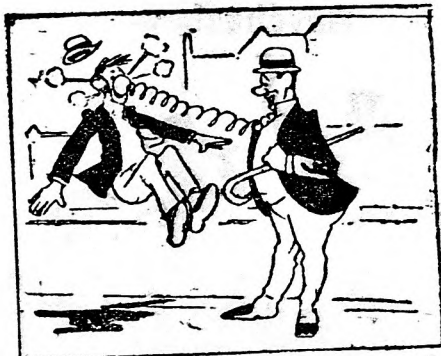
— Majd beadok annak a sok kellemet-
 len figurának!

III.

— Aha, már megint jön egy!

IV.

— Úgy-e, jószagú!?

Megerősítés.

— Ostoba voltam, amikor megháza-
 sítottam.

— No, a házaselet nem változtatott
 rajtad.

Ok.

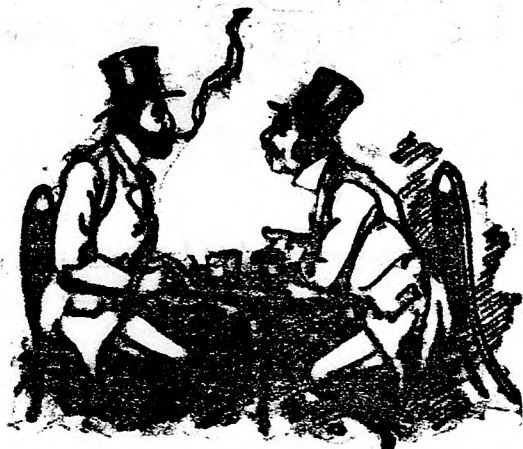
— Miért nincs emnyöd, faeszkám?

— A papa beteg...

— Hát ez ok?

— Igen. Amióta nem jár kávéházba,
 sohasem hoz haza esernyőt.

Kávéházban.

— Mit csináltak a szabók, mikor az új végrehajtási törvényt meghallották?

— Bánatosan mekegtek!

— Úgy váglak nyakon, hogy előnt a tak... arékossági szellem!

— Hát nyöszörög ki, mit mondtak?

— Káromkodtak egy *kecskeringősat!*

— Hogy az expresszvonat simitsa le a tyúkszemedet!

— Hát egy biciklista mit csinál, ha valakit elüt?

— Óh, te vad izraelüt!

— Ki rögtön a képedre üt? Hát tudod, vagy sem?

— Üvöltsd ki, mit csinál?

— Hát *elkerékpárolog!*

— Légy a pneumatikja és pukkadj meg!

— Mi lesz belőled, ha a gázcsőből szopogatsz egy kis jó finom kéjgázt?

— Neked legyen mondva!

— És a koro...

— Na, ki vele, mi leszek?

— Hát *gázember!*

— Plodálj ex!

Az első kérdés.

Rossz nyelvek azt beszélnek, hogy dr. Kovald, a gyára égésekor legelőször is azt kutatta, hogy elégett-e a — *diplo-mája?*

A tisztító intézet égésekor.

Egy olvasó: Ha az ország és a főváros szennyese is így elégethetne, még talán az áldozatokat se sajnálnók!

Politikai sziporkák.

A végrehajtó dobja után most még csak a *szociálisták nagy dobját* kell elhallgattatni. Ugy aztán majd csak megyünk valamire.

A gázmunkások pórul jártak, mert ügyetlenek voltak. *Magukat vettették föl.*

A végrehajtási novellának már mutatkozik valami hatása. Rohamosan esik a — *dobok ára.*

Hogy a végrehajtási javaslat végre tető alá jutott, abban az az örvendetes, hogy a gazda gabonája is tető alá juthat egyszer már.

Most már majd inkább áll a közmondás, hogy a gazda szeme hizlalja a marhát, mert eddig bizony csak a végrehajtó hizlalta a gazda vagyis a gabna szeme.

Leány-panasz.

— Nagy baj az, ha a leány olyan embert szeret, aki nélkül nem tud megélni...

— De még nagyobb baj, ha olyan férjet kap, akivel nem tud megélni.

A legkinosabb pillanat.

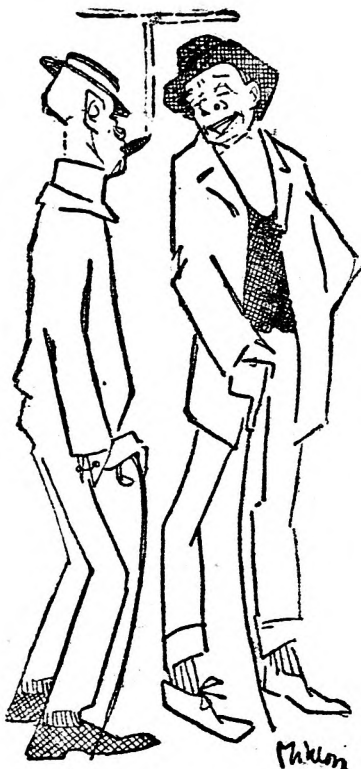
Amikor a leánykérés folyamán az adósokra kerül a sor.

Elszólás.

- Magad lötted?
- Természetesen.
- Oh, pedig most milyen ritka...
- Meg is sarcolt az a gazember...

Protegálás.

- Ez a Verpeléti ötven forintot kér tőlem kölcsön.
- Ugyan, adjon neki, az én kedvemért.
- Az ön kedvéért?
- Igen, mert ha nem ad neki, még majd tőlem kér.

Betűrejtvény.

(Megfejtési határidő: július 22.)

— Faller Józseftől. —

C, e, e, e, e, i, k, l, m, n, r, z.

A megfejtők között két kötet könyvet sorsolunk ki.

A mult számban közölt talány helyes megfejtése:

Tucat ember.

Helyesen megfejtették: 3872-en. Az egyik jutalmat nyerte: *Illés Piroska, Bpest,* a másikat: *Strausz Ferenc, Szeged.*

Felolós szerkesztő: Szentirmay Géza.

+ Testesség +

Kövérség
megesztünk a Tonnola soványító kora által. Kétféle arany érem- és díszlekvéllel. Nincs többé kövér test, nincs enek többé erős csipők, hanem fiatalos, karos, elegáns alak és keszes derék. Nem gyógyszer, nem fitkos szer, hanem általános soványító szerkövér, egészséges egyének részére. Orvostlag ajánlva. Nem diéta, nem kell az életmódot változtatni. Kétféle hatás. Csomag K 3.— postautánvétel vagy utánvétellel. Dr. Franz Steiner & Co. Berlin 12, Königgrätzer-Str. 73. Raktár Ausztria-Magyarország részére. Török J. Budapest, Király-utca 12. sz.

+ Soványság +

Szép, telt testformák keleti erőporunk által, kékünetve arany éremmel Páris 1900, Hamburg 1901, Berlin 1903, 8-8 hét alatt 20 fontig való súlyemelkedés, jóáll. ártalmatlanságért. Orvosiilag ajánl. Szigorúan szolid — nem szédélges. Számos köszönet-irat. Ára doboz használati utasítással K 2.50 postautánv. v. utánv. porióv. együtt. Hygien. Int. D. Franz Steiner & Co. Berlin 10, Königgrätzer-Str. 73. Raktár Ausztria-Magyarország részére. Török J. Budapest, Király-u. 12.

A „Mátyás Diák”-ban
közölt einkografiai

GLICHER

kiadóhivatalunkban olvasónk kaphatók

Az olvasóhoz!

E hó végén számos előfizetés lejárt. Ezzel alkalommal felhívjuk összes előfizetőinket, ne mulasszák el az előfizetés pontos megújítását.

A „Budapest” nem szorult arra, hogy külön előfizetési felhívással forduljon az olvasók közönségéhez. Harmincéves dicsőséges múltja biztosítja e lapnak az újságolvasók bizalmát s megnyerjük a szeretetet mindeneknek a kitünően szerkesztett „Budapest”-tel, amely kell, hogy irachátságos könyve legyen minden jó hazafinak, kell, hogy szellemi tápláléka legyen minden magyar újságolvasónak. A „Budapest” minden magyar háznál szívesen látott, mert tünta hazafias nemzeti politikája mellett példátlan önzetlenséggel harcol a társadalmi osztályok sorsának és helyzetének javításáért.

A „Budapest”-et nemcsak a család fő olvasója szívesen, befogadja ezt a lapot a család minden tagja, mert a politika és a ritteg napi hírek mellett sok olvasóra való és még több szórakoztató olvasmányt kínál.

Nemcsak vezetőinket ékesítik fényes nevek, hanem tárca és regényrovatunkban is előkelő magyar és külföldi írók legjobb írásait közöljük.

A „Budapest” mindezenfelül olyan példátlan kedvezményt nyújt az előfizetőknek, amilyennel még magyar lap nem lepte meg olvasóit.

„HARMINC ÉV”

című jubileumi diszalbumunk, melyet megkapott már minden előfizető és az újonnan belépő negyed- és fél éves előfizetők is megkapnak, legjobban tanuskodik arról, hogy nem hangzatos szavak azok, amiket ígérünk, hanem mi be is váltjuk szavunkat.

Itt bejelentjük előfizetőinknek, hogy

karácsonyra

az ideinél sokkal értékesebb és pazarabb kiállítású

diszalbummal

leptük meg előfizetőinket. A karácsonyi ajándék felül fog mulni minden várakozást, még a könyvpiacón is szenzáció lesz a megjelenése.

Ezentul azonban ajándékainkat csak azok kapják meg, akik egész éven át megszakítás nélkül előfizetnek a „Budapest”-re.

A „Budapest” olvasói tehát már most figyelmeztethetnek mindenkit, aki számot tart ajándékunkra, hogy egész éven át minden alkalommal pontosan újítsák meg az előfizetést.

Az ajándékot lapunk kiadója azért adja, hogy ezzel elismerését fejezze ki a „Budapest” jeles előfizető-gárdája iránt mely harminc éven át kitarított e lap mellett.

A szerkesztőség azért továbbra is minden erejét arra fordítja, hogy jól értesült és jól szerkesztett lapot adjon az olvasó közönségnek. És nagy lelkesedése fejében csak bizalmat, szeretetet és ragaszkodást vár az olvasótól.

Hazafias tisztelettel
a „BUDAPEST” szerkesztősége
és kiadóhivatala.